Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2016*

Välityslauseke — Euroopan unionin kansainvälisten operaatioiden henkilöstö — Perättäiset määräaikaiset palvelussopimukset — Vahingonkorvausvaatimus — Toimivallan selvä puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen

Asiassa T-602/15,

Liam Jenkinson, kotipaikka Killarney (Irlanti), edustajinaan asianajajat N. de Montigny ja J.-N. Louis,

kantajana

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään A. Vitro ja M. Bishop,

Euroopan komissio, asiamiehinään G. Gattinara ja S. Bartelt,

Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH), asiamiehinään S. Marquardt, É. Chaboureau ja G. Pasqualetti,

ja

Eulex Kosovo, kotipaikka Pristina (Kosovo), edustajinaan asianajajat D. Fouquet ja E. Raoult,

vastaajina,

jossa on kyse ensisijaisesti SEUT 272 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta, jossa vaaditaan yhtäältä kantajan sopimussuhteen toteamista toistaiseksi voimassa olevaksi työsopimukseksi ja korvausta vahingosta, joka kantajalle väitetään aiheutuneen perättäisten määräaikaisten sopimusten väärinkäytöstä ja perusteettomasta irtisanomisesta, ja toisaalta sen toteamista, että neuvosto, komissio ja EUH ovat syrjineet kantajaa, ja niiden velvoittamista suorittamaan sen johdosta vahingonkorvausta, ja toissijaisesti Euroopan unionin toimielinten sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen perustuvasta vaatimuksesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

toimittuaan päätösneuvottelussa kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit I. Pelikánová (esittelevä tuomari) ja E. Buttigieg,

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

määräyksen

Asian tausta

1 Kantaja Liam Jenkinson, joka on Irlannin kansalainen, oli aluksi perättäisten määräaikaisten sopimusten perusteella palvelussuhteessa 20.8.1994–5.6.2002 Euroopan unionin tarkkailuvaltuuskuntaan, joka perustettiin Euroopan unionin tarkkailuvaltuuskunnasta 22.12.2000 hyväksytyllä neuvoston yhteisellä toiminnalla 2000/811/YUTP (EYVL 2000, L 328, s. 53).

2 Sen jälkeen hän oli perättäisten määräaikaisten sopimusten perusteella palvelussuhteessa 17.6.2002–31.12.2009 Euroopan unionin poliisioperaatioon, joka perustettiin Euroopan unionin poliisioperaatiosta 11.3.2002 hyväksytyllä neuvoston yhteisellä toiminnalla 2002/210/YUTP (EYVL 2002, L 70, s. 1).

3 Lopuksi kantaja oli 11 perättäisen määräaikaisen sopimuksen perusteella palvelussuhteessa 5.4.2010–14.11.2014 Eulex Kosovo -operaatioon. Eulex Kosovo -operaatio perustettiin Kosovossa toteutettavasta Euroopan unionin oikeusvaltio-operaatiosta, EULEX KOSOVO, 4.2.2008 hyväksytyllä neuvoston yhteisellä toiminnalla 2008/124/YUTP (EUVL L 2008, 16.2.2008, s. 92). Yhteistä toimintaa jatkettiin kolme kertaa. Sitä jatkettiin 14.6.2016 asti yhteisen toiminnan 2008/124 muuttamisesta 12.6.2014 annetulla neuvoston päätöksellä 2014/349/YUTP (EUVL 2014, L 174, s. 42), jota sovelletaan käsiteltävänä olevan asian tosiseikkoihin.

4 Viimeksi sitä jatkettiin 14.6.2018 asti yhteisen toiminnan 2008/124 muuttamisesta 14.6.2016 annetulla neuvoston päätöksellä 2016/947/YUTP (EUVL 2016, L 157, s. 26).

5 Kantajalle ilmoitettiin hänen 15.6. ja 14.10.2014 väliseksi ajaksi tehdyn työsopimuksensa voimassaolon aikana Eulex Kosovo -operaation johtajan 26.6.2014 päivätyllä kirjeellä, että hänen osallistumisensa operaatioon päättyy eikä hänen työsopimustaan uudisteta 14.11.2014 jälkeen.

6 Eulex Kosovon ja kantajan välillä tehtiin viimeinen määräaikainen sopimus 15.10. ja 14.11.2014 väliseksi ajaksi, eikä sopimusta uudistettu sen jälkeen. Viimeisen määräaikaisen sopimuksen 21 kohdassa määrätään, että Euroopan unionin tuomioistuin on SEUT 272 artiklan nojalla toimivaltainen ratkaisemaan kaikki sopimusta koskevat riidat.

Menettely

7 Kantaja nosti esillä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 23.10.2015 jättämällään kannekirjelmällä.

8 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamillaan erillisillä asiakirjoilla Euroopan komissio esitti 28.4.2016, Eulex Kosovo 3.5.2016 sekä EUH ja Euroopan unionin neuvosto 4.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 130 artiklan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta.

9 Kantaja esitti huomautuksensa näistä oikeudenkäyntiväitteistä 27.7.2016.

Asianosaisten vaatimukset

10 Kantaja vaatii kanteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin

— ensisijaisesti

— yksityisoikeudellisesta sopimuksesta johtuvien oikeuksien osalta

— toteaa, että hänen sopimussuhteensa on toistaiseksi voimassa oleva työsopimus

— toteaa, että vastaajat ovat rikkoneet sopimuksesta johtuvia velvoitteitaan ja erityisesti toistaiseksi voimassa olevan sopimuksen irtisanomisen tiedoksi antamista koskevia velvoitteitaan, minkä vuoksi perättäisten määräaikaisten palvelussopimusten väärinkäytöstä aiheutuneen pitkäaikaisen epävarmuuden ja sopimuksen päättämistä koskevan tiedoksiantovelvoitteen laiminlyönnin johdosta

  — velvoittaa vastaajat maksamaan hänelle irtisanomisaikaa vastaavana vahingonkorvauksena 176 601,55 euroa laskettuna hänelle Euroopan unionin perustamissa operaatioissa kertyneen palvelusajan perusteella

  — toissijaisesti velvoittaa vastaajat maksamaan hänelle irtisanomisaikaa vastaavana vahingonkorvauksena 45 985,15 euroa laskettuna sen ajan perusteella, jonka hän on työskennellyt Eulex Kosovon palveluksessa

— toteaa, että hänen irtisanomisensa on perusteeton, ja velvoittaa sen vuoksi vastaajat maksamaan hänelle vahingonkorvausta kohtuulliseksi katsottavat 50 000 euroa

— toteaa, että vastaajat eivät ole huolehtineet palvelussuhteen päättyessä lakisääteisesti laadittavien asiakirjojen laatimisesta

  — velvoittaa vastaajat maksamaan hänelle 100 euroa kultakin viivästyspäivältä tämän kanteen nostamisesta laskettuna

  — velvoittaa vastaajat toimittamaan hänelle palvelussuhteen päättyessä lakisääteisesti laadittavat asiakirjat

— velvoittaa vastaajat maksamaan edellä mainituille rahamäärille korkoa Belgian laillisen korkokannan mukaan

  — toimivallan väärinkäytön ja syrjinnän osalta

    — toteaa, että EUH, neuvosto ja komissio ovat ilman objektiivista perustetta syrjineet kantajaa palkan, eläkeoikeuksien ja niihin liittyvien etujen sekä työsuhteen jatkuvuuden osalta hänen työskennellessään vastaajien perustamissa operaatioissa

    — toteaa, että hänet olisi ollut otettava palvelukseen EUH:n, neuvoston tai komission väliaikaiseksi toimihenkilöksi

    — velvoittaa EUH:n, neuvoston ja komission korvaamaan hänelle edellä todetuista unionin oikeuden rikkomisista aiheutuneet palkan, eläkkeen, korvausten ja etujen menetykset sekä maksamaan näille rahamäärille korkoa Belgian laillisen korkokannan mukaan

    — asettaa asianosaisille määräajan kyseisen korvauksen määrän vahvistamiseksi ottamalla huomioon palkkaluokan ja ikälisän, joiden tasolle hänet olisi ollut otettava palvelukseen, palkkauksen keskimääräisen kehityksen, hänen urakehityksensä sekä lisät, jotka hänelle olisi tällöin ollut maksettava väliaikaisen toimihenkilön sopimuksen perusteella, ja vertaamalla näiden laskelmien tuloksia hänen tosiasiallisesti saamaansa palkkaukseen

— ja toissijaisesti

— toteaa vastaajien laiminlyöneen velvoitteitaan

— velvoittaa vastaajat maksamaan hänelle korvaukseksi näistä laiminlyönneistä aiheutuneesta vahingosta kohtuulliseksi katsottavat 150 000 euroa

— joka tapauksessa velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

11 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, ettei se ole asiassa toimivaltainen siltä osin kuin kanne koskee kantajan allekirjoittamista sopimuksista johtuvia oikeusvaikutuksia

— toissijaisesti jättää kanteen tutkimatta siltä osin kuin se on nostettu neuvostoa vastaan

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

12 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta siltä osin kuin se on nostettu komissiota vastaan

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 EUH vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, ettei se ole asiassa toimivaltainen

— jättää kanteen joka tapauksessa tutkimatta siltä osin kuin se on nostettu EUH:ta vastaan

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 Eulex Kosovo vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta siltä osin kuin se on nostettu Eulex Kosovoa vastaan

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

15 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 126 artiklassa todetaan, että jos kanne on selvästi unionin yleisen tuomioistuimen toimivaltaan kuulumaton tai kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai kanne selvästi on oikeudellisesti täysin perusteeton, unionin yleinen tuomioistuin voi esittelevän tuomarin ehdotuksesta milloin tahansa päättää asian käsittelyä jatkamatta ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

16 Nyt käsiteltävässä tapauksessa unionin yleinen tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirjoista riittävät tiedot ja päättää ratkaista asian jatkamatta asian käsittelyä.

Ensisijaisesti esitetyt vaatimukset

17 Ensisijaisesti esittämiensä vaatimusten ensimmäisessä osassa kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan, että hänen sopimussuhteensa on toistaiseksi voimassa oleva työsopimus, toteamaan, että vastaajat ovat rikkoneet sopimuksesta johtuvia velvoitteitaan ja erityisesti toistaiseksi

voimassa olevan sopimuksen irtisanomisen tiedoksi antamista koskevia velvoitteitaan ja toteamaan, että hänen irtisanomisensa on ollut perusteeton, sekä tämän vuoksi velvoittamaan vastaajat korvaamaan vahingon, joka on aiheutunut perättäisten määräaikaisten sopimusten väärinkäytöstä, irtisanomisen tiedoksi antamista koskevan velvoitteen laiminlyönnistä ja perusteettomasta irtisanomisesta

18 Ensisijaisesti esittämiensä vaatimusten toisessa osassa kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan, että neuvosto, komissio ja EUH ovat syrjineet kantajaa hänen operaatioissa palvelemisensa aikana palkkauksen, eläkeoikeuksien ja muiden etujen osalta, ja toteamaan, että hänet olisi ollut otettava palvelukseen näistä vastaajista jonkin väliaikaiseksi toimihenkilöksi, sekä tämän vuoksi velvoittamaan nämä maksamaan korvausta

19 Vastaajat vetoavat oikeudenkäyntiväitteissään ensisijaisesti siihen, että kantajan aikaisempiin työsopimuksiin sisältyy oikeuspaikkaa koskeva ehto, jonka mukaan toimivalta näistä sopimuksista johtuvien riitojen ratkaisemiseen on Brysselin (Belgia) tuomioistuimilla, ja ettei unionin yleinen tuomioistuin siten ole toimivaltainen käsittelemään näiden sopimusten oikeusvaikutuksia. Kukin vastaaja vetoaa toissijaisesti siihen, että kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se on nostettu kyseistä vastaajaa vastaan.

20 Määräykset unionin yleisen tuomioistuimen toimivallasta ovat SEUT 256 artiklassa, sellaisena kuin se on täsmennettynä Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 51 artiklassa. Näiden määräysten mukaisesti unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta ratkaista käsiteltäväkseen saatetut sopimuksia koskevat riita-asiat ainoastaan välityslausekkeen nojalla. Tällaisen lausekkeen puuttuessa se ulottaisi tuomiovaltansa koskemaan myös muita kuin sellaisia riitoja, joita sillä on SEUT 274 artiklassa annetun rajallisen toimivaltansa mukaisesti oikeus käsitellä, sillä tässä määräyksessä annetaan jäsenvaltioiden tuomioistuimille yleinen toimivalta ratkaista sellaiset riidat, joissa unioni on asianosainen (määräys 3.10.1997, Mutual Aid Administration Services v. komissio, T-186/96, EU:T:1997:149, 47 kohta ja määräys 30.9.2014, Bitiqi ym. v. komissio ym., T-410/13, ei julkaistu, EU:T:2014:871, 26 kohta).

21 Ensimmäiseksi on syytä todeta, että asianosaisten kesken on kiistatonta, että kaikkiin operaatioiden ja kantajan välillä tehtyihin aikaisempiin työsopimuksiin sisältyy sopimusehto, jossa määrätään nimenomaisesti, että toimivalta näistä sopimuksista johtuvien tai niihin liittyvien riitojen ratkaisemiseen on Brysselin tuomioistuimilla

22 Vain viimeisessä määräaikaisessa sopimuksessa määrätään nimenomaisesti sen 21 kohdassa, että toimivalta tästä sopimuksesta johtuvien tai siihen liittyvien riitojen ratkaisemiseen on Euroopan unionin tuomioistuimella SEUT 272 artiklan nojalla

23 Tästä seuraa, että koska käsiteltävänä oleva kanne on nostettu SEUT 272 artiklan perusteella, unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen vain siltä osin kuin asia koskee viimeistä määräaikaista sopimusta siihen sisältyvän välityslausekkeen nojalla. Unionin yleinen tuomioistuin ei selvästikään ole toimivaltainen ratkaisemaan riitoja, jotka saattavat johtua kantajan viimeistä määräaikaista sopimusta edeltäneiden työsopimusten, joissa toimivalta annetaan nimenomaisesti Belgian tuomioistuimille, täyttämisestä, eikä siten myöskään tutkimaan käsiteltävänä olevaa kannetta siltä osin kuin se koskee kyseisten sopimusten oikeusvaikutuksia

24 Kantaja ei myöskään voi pätevästi vedota oikeudenkäyntiväitteistä esittämissään huomautuksissa siihen, että viimeiseen määräaikaiseen sopimukseen sisältyvä ehto, jonka mukaan toimivalta riitojen ratkaisemiseen on Euroopan unionin tuomioistuimella, tekisi tehottomiksi aikaisempiin sopimuksiin sisältyvät ehdot, joiden mukaan tämä toimivalta on Belgian tuomioistuimilla

25 On nimittäin syytä muistuttaa, että koska SEUT 272 artiklaan perustuva unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta on poikkeus pääsäännöstä, sitä on tulkittava suppeasti (tuomio 18.12.1986, komissio v. Zoubek, 426/85, EU:T:1986:501, 11 kohta). Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin voi

ratkaista sopimusriidan ainoastaan, jos asianosaiset ovat ilmaisseet tahtonsa antaa sille tämä toimivalta (tuomio 24.10.2014, Technische Universität Dresden v. komissio, T-29/11, EU:T:2014:912, 50 kohta; ks. vastaavasti määräys 3.10.1997, Mutual Aid Administration Services v. komissio, T-186/96, EU:T:1997:149, 46 kohta).

26 Euroopan unionin tuomioistuimelle toimivallan perustavan oikeuspaikkalausekkeen ulottuvuus on nimenomaisesti rajattu viimeistä määräaikaista sopimusta koskeviin riitoihin, eikä sitä voida laajentaa koskemaan aikaisempia sopimuksia, joissa toimivalta annetaan muille tuomioistuimille.

27 Lisäksi on syytä muistuttaa, että kantaja on vapaaehtoisesti tehnyt työsopimukset operaatioiden kanssa hänelle tarjotuin ehdoin. Kyseisten sopimusten 1 artiklan mukaisesti hän on nimenomaisesti hyväksynyt sopimuksissa ilmaistut ehdot ja periaatteet, myös sopimusten mukaiset oikeussuojakeinot ja ehdot, joilla toimivalta annettiin nimenomaisesti Belgian tuomioistuimille

28 On myös hylättävä Eulex Kosovon väite, jonka mukaan viimeiseen sopimukseen sisältyvä Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaa koskeva ehto johtuu hallinnon tekemästä virheestä ja että kantaja on implisiittisesti tunnustanut Brysselin tuomioistuinten toimivallan tunnustaessaan vastaanottaneensa Eulex Kosovo -operaation johtajan 26.6.2014 päivätyn kirjeen, jossa hänelle ilmoitettiin, ettei hänen sopimustaan uudisteta 14.11.2014 jälkeen.

29 On nimittäin yhtäältä riittävää todeta, että Eulex Kosovo on viimeisen määräaikaisen sopimuksen osapuolena työnantajana ja että kantajalla on siten oikeus vedota välityslausekkeeseen sitä vastaan, vaikka lauseke johtuisi hallinnon tekemästä virheestä. Toisaalta sen kirjeen vastaanottamisen tunnustaminen, jolla kantajalle on ilmoitettu, ettei hänen sopimustaan uudisteta 14.11.2014 jälkeen, ei voi sellaisenaan muuttaa tämän kirjeen jälkeen allekirjoitettuun viimeiseen määräaikaiseen sopimukseen sisältyvän oikeuspaikkalausekkeen sisältöä.

30 Toisaalta on todettava, että ainoastaan välityslausekkeen sisältävän sopimuksen osapuolet voivat siten olla asianosaisina SEUT 272 artiklan perusteella vireille saatetussa oikeudenkäynnissä (ks. tuomio 16.12.2010, komissio v. Arci Nuova associazione comitato di Cagliari ja Gessa, T-259/09, ei julkaistu, EU:T:2010:536, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Viimeisestä määräaikaisesta sopimuksesta on todettava, että se on kantajan myöntämin tavoin allekirjoitettu kantajan ja työnantajana olleen Eulex Kosovon välillä.

32 Yhteistä toimintaa 2008/124 on muutettu päätöksellä 2014/349 lisäämällä siihen 15 a artikla seuraavasti: ”EULEX KOSOVOlla on valtuudet hankkia palveluja ja tarvikkeita, tehdä sopimuksia ja hallinnollisia järjestelyjä, ottaa palvelukseen henkilöstöä, avata pankkitilejä, hankkia ja pitää hallussa omaisuutta ja maksaa velkojaan sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä tämän yhteisen toiminnan täytäntöönpanon sitä edellyttäessä.”

33 Päätöksellä 2014/349 on myös lisätty 16 artiklan 5 kohta, jossa säädetään seuraavaa: ”EULEX KOSOVO vastaa toimeksiannon täytäntöönpanosta aiheutuvista vaatimuksista ja velvoitteista 15 päivästä kesäkuuta 2014 alkaen, lukuun ottamatta mahdollisia vaatimuksia, jotka liittyvät operaation johtajan vakaviin väärinkäytöksiin, joista hän on vastuussa.”

34 Yhteisen toiminnan 2008/124 15 a artikla, jota sovelletaan sen voimaantulopäivästä 12.6.2014 lähtien, on perustanut Eulex Kosovolle kelpoisuuden tehdä sopimuksia ja esiintyä tuomioistuimissa eli antanut sille oikeudellisen toimintakelpoisuuden.

35 On syytä todeta, että aikaisemmat työsopimukset oli tehty kantajan ja Eulex Kosovo -operaation johtajan välillä mutta viimeinen määräaikainen sopimus tehtiin 15.10.2014 kantajan ja työnantajana olleen Eulex Kosovon välillä. Tässä viimeisessä määräaikaisessa sopimuksessa viitataan nimenomaisesti yhteisen toiminnan 2008/124 15 a artiklaan.

36 Toisin kuin Eulex Kosovo katsoo oikeudenkäyntiväitteessään, se on päätöksellä 2014/349 toteutettujen muutosten jälkeen näin ollen oikeushenkilö ja se voi olla vastaajana oikeudenkäynnissä unionin tuomioistuimissa.

37 Tältä osin Eulex Kosovo on väärässä nojautuessaan oikeudenkäyntiväitteessään 4.6.2013 annettuun määrätykseen Elitaliana v. Eulex Kosovo (T-213/12, EU:T:2013:292) ja 23.4.2015 annettuun määräykseen Chatzianagnostou v. neuvosto ym. (T-383/13, ei julkaistu, EU:T:2015:246) sekä 12.11.2015 annettuun tuomioon Elitaliana v. Eulex Kosovo (C-439/13 P, EU:C:2015:753) perustellakseen väitettään, jonka mukaan sillä ei ole asianosaiskelpoisuutta olla vastaajana oikeudenkäynnissä unionin tuomioistuimissa. On nimittäin riittävää todeta, etteivät kyseiset asiat ole merkityksellisiä nyt käsiteltävässä asiassa yhtäältä siksi, että niiden taustalla olleiden tosiseikastojen ajankohdat olivat ennen päätöksellä 2014/349 toteutettua Eulex Kosovon aseman muutosta, ja toisaalta siksi, että niissä oli kyse SEUT 263 artiklan nojalla nostetuista kumoamiskanteista. Koska nyt käsiteltävä kanne on nostettu SEUT 272 artiklan nojalla, on riittävää, että välityslausekkeen on allekirjoittanut Eulex Kosovo ”unionin puolesta”, eikä asiassa ole sen väittämin tavoin tarpeen, että se olisi SEUT 263 artiklassa tarkoitettu unionin elin tai laitos.

38 Unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen SEUT 272 artiklan nojalla vain kantajan ja Eulex Kosovon välillä tehdyn viimeisen määräaikaisen sopimuksen osalta.

39 Ensinnäkin edellä todetusta seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin ei selvästikään ole toimivaltainen ratkaisemaan ensisijaisesti esitettyjen vaatimusten ensimmäistä osaa. Ensimmäinen kanteessa esitetty vaatimus, joka koskee kantajan ja hänen perättäisinä työnantajinaan olleiden eri operaatioiden välisen sopimussuhteen muodostamaan kokonaisuuden toteamista toistaiseksi voimassa olevaksi sopimukseksi, edellyttää niiden vaikutusten huomioon ottamista, jotka johtuvat näiden operaatioiden ja kantajan välillä tehdyistä aikaisemmista työsopimuksista, joissa toimivalta annetaan nimenomaisesti Belgian tuomioistuimille. Koska unionin yleisen tuomioistuimen toimivalta ulottuu vain viimeiseen määräaikaiseen sopimukseen, tämä toimivalta ei anna sille mahdollisuutta lausua tästä vaatimuksesta. Unionin yleinen tuomioistuin ei selvästikään ole toimivaltainen ratkaisemaan myöskään tähän liittyviä vaatimuksia, jotka koskevat sen toteamista, että vastaajat ovat rikkoneet toistaiseksi voimassa olevan sopimuksen irtisanomisen tiedoksi antamista koskevia velvoitteitaan ja että hänen irtisanomisensa on ollut perusteeton. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin ei selvästikään ole toimivaltainen ratkaisemaan näihin vaatimuksiin liittyviä korvausvaatimuksia, joissa vaaditaan korvaamaan perättäisten määräaikaisten sopimusten väärinkäytöstä, irtisanomisen tiedoksi antamista koskevan velvoitteen noudattamatta jättämisestä ja perusteettomasta irtisanomisesta johtunut vahinko.

40 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin ei selvästikään ole toimivaltainen ratkaisemaan ensisijaisesti esitettyjen vaatimusten toista osaa siltä osin kuin ne koskevat sen toteamista, että EUH, neuvosto ja komissio ovat syrjineet kantajaa hänen operaatioissa palvelemisensa aikana hänen palkkauksensa, eläkeoikeuksiensa ja muiden etujensa osalta ja että hänet olisi ollut otettava palvelukseen näistä vastaajista jonkin väliaikaiseksi toimihenkilöksi, sekä tästä aiheutuneen vahingon korvaamista. Nämä vaatimukset on nimittäin kohdistettu neuvostoon, komissioon ja EUH:hon, jotka eivät ole viimeisen määräaikaisen sopimuksen osapuolia, ja ne koskevat siten aikaisempia sopimussuhteita, joiden osalta unionin yleinen tuomioistuin ei ole toimivaltainen.

41 Kantajan väitteestä, jonka mukaan hänen kanteensa tutkimatta jättämisellä loukattaisiin hänen oikeuttaan tehokkaaseen oikeussuojaan, on todettava, että – toisin kuin kantaja ilmeisesti väittää – siitä seikasta, etteivät Belgian tuomioistuimet ole toimivaltaisia viimeisen määräaikaisen sopimuksen osalta, ei voi seurata, etteivät ne olisi toimivaltaisia ratkaisemaan myöskään riitoja, jotka liittyvät kantajan ja operaatioiden välillä tehtyihin aikaisempiin työsopimuksiin. Se, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole toimivaltainen ratkaisemaan ensisijaisesti esitettyjä vaatimuksia siltä osin kuin ne koskevat viimeistä määräaikaista sopimusta edeltäneiden sopimusten oikeusvaikutusten arvioimista, ei merkitse sitä, että

kantaja jätettäisiin ilman oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan tuomioistuimissa, koska hänellä on mahdollisuus saattaa asia käsiteltäväksi niissä kansallisissa tuomioistuimissa, joille näihin sopimuksiin sisältyvissä välityslausekkeissa annetaan toimivalta.

Toissijaisesti esitetyt vaatimukset

42 Kantaja esittää toissijaisesti ”Euroopan unionin toimielinten” sopimuksen ulkopuoliseen vastuuseen perustuvan vahingonkorvausvaatimuksen. Kantaja katsoo, että vastaajat ovat sopimussuhteessa, johon ne ovat kantajan pakottaneet, loukanneet oikeusvarmuuden, saavutettujen oikeuksien kunnioittamisen ja luottamuksensuojan periaatteita, oikeutta hyvään hallintoon, hallinnon avoimuuden periaatetta, huolenpitovelvoitetta, yksityisten oikeussubjektien suojaamisen periaatetta ja eurooppalaisen hyvän hallintotavan säännöstöä. Kantaja katsoo, että ensisijaisen kannevaatimuksen tutkimatta jättäminen tai sen hylkääminen perusteettomana osoittaisi vastaajien loukanneen näitä periaatteita, koska kantajalla ei ole mahdollisuutta määrittää, minkä lainsäädännön alaisia nämä sopimukset olivat ja missä määräajassa ja miltä osin näihin oikeuksiin tai niiden loukkaamiseen oli mahdollista vedota. Unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu, jolla kantajan ensisijainen vaatimus jätettäisiin tutkimatta tai hylättäisiin perusteettomana, aiheuttaisi siten hänelle vahingon, jonka määräksi hän arvioi 150 000 euroa

43 Aluksi on syytä huomauttaa, että käsiteltävänä oleva kanne on tosin nostettu pelkästään SEUT 272 artiklan nojalla. Kantaja ilmoittaa kuitenkin nimenomaisesti vetoavansa vastaajien sopimuksen ulkopuoliseen vastuuseen siltä varalta, että hänen ensisijaiset vaatimuksensa, jotka perustuvat vastaajien sopimusperusteiseen vastuuseen, hylättäisiin

44 Tältä osin on syytä muistuttaa, että vahingonkorvauskanne on itsenäinen oikeussuojakeino, jolla on oma tehtävänsä oikeussuojakeinojen järjestelmässä. Sillä vaaditaan toimielimen syyksi luettavan lainvastaisen toimen tai lainvastaisen menettelyn aiheuttaman vahingon korvaamista (ks. tuomio 18.12.2009, Arizmendi ym. v. neuvosto ja komissio, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 ja T-484/04, EU:T:2009:530, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Ei voida sulkea pois sitä, että unionin toimielin voi olla samanaikaisesti sopimusvastuussa ja sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa johonkin sopimuskumppaniinsa nähden.

46 Käsiteltävänä olevassa asiassa kantaja ei vetoa toissijaisessa vahingonkorvausvaatimuksessaan sopimusvelvoitteiden eikä sopimussuhteisiin sovellettavien oikeussääntöjen rikkomiseen vaan toimielimiä niiden hallinnollisten tehtävien hoitamisessa velvoittavien periaatteiden loukkaamisiin. Tämän toissijaisen vaatimuksen tarkoituksena on toteuttaa vastaajien korvausvastuu hallintoviranomaisina eikä sopimuskumppaneina.

47 Näin ollen on katsottava, että vaikkei kantaja nimenomaisesti mainitse toissijaisesti esittämänsä korvausvaatimuksen perusteeksi SEUT 268 eikä SEUT 340 artiklaa, kyseisen vaatimuksen tarkoituksena on kuitenkin vastaajien sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun toteuttaminen.

48 On muistutettava, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen kohdan, luettuna yhdessä tämän perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan sekä työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan kanssa, mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Tämän maininnan on oltava riittävän selvä ja täsmällinen, jotta vastaaja voi valmistautua esittämään puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa antaa asiassa ratkaisun ilman täydentäviä tietoja. Oikeusvarmuuden ja hyvän lainkäytön takaamiseksi kanneperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kantaja perustaa kanneperusteensa, käyvät ilmi ainakin pääpiirteittäin itse kannekirjelmästä, kunhan ne on esitetty johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi. Näiden vaatimusten täyttämiseksi kannekirjelmässä, jolla vaaditaan korvausta

vahingoista, jotka unionin toimielimen väitetään aiheuttaneen, on erityisesti mainittava seikat, joiden avulla voidaan yksilöidä se menettely, josta kantaja toimielintä moittii, ne syyt, joiden perusteella kantaja katsoo, että kyseisen menettelyn ja kantajan väittämän vahingon välillä on syy-yhteys, sekä kyseisen vahingon luonne ja laajuus (ks. tuomio 2.3.2010, Arcelor v. parlamentti ja neuvosto, T-16/04, EU:T:2010:54, 132 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; määräys 5.10.2015, Grigoriadis ym. v. parlamentti ym., T-413/14, ei julkaistu, EU:T:2015:786, 30 kohta).

49 Nyt käsiteltävässä asiassa kannekirjelmästä ei kokonaisuutena tarkastellenkaan käy riittävän selvästi ja täsmällisesti ilmi, että vastaajien tekemiksi väitettyjen oikeudenloukkausten ja kantajan väittämän vahingon välillä olisi olemassa riittävän suora syy-yhteys siinä tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää hänen ensisijaiset vaatimuksensa.

50 Yhtäältä nimittäin kantaja väittää, että vastaajat ovat loukanneet eräitä niitä hallintoviranomaisina velvoittavia periaatteita, ja toisaalta hän tyytyy vetoamaan vahinkoon, joka aiheutuu siitä, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää hänen ensisijaisesti esittämänsä vaatimukset. Unionin yleinen tuomioistuin ei voi ymmärtää, miten sen ratkaisu ensisijaisesti esitettyjen vaatimusten tutkimatta jättämisestä toimivallan selvän puuttumisen vuoksi voisi aiheutua vastaajien menettelystä.

51 Tästä seuraa, etteivät toissijaisesti esitetyt vaatimukset täytä työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdassa vahvistettuja vaatimuksia, joten ne on selvästi jätettävä tutkimatta.

52 Kaikesta edellä todetusta seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta osittain toimivallan selvän puuttumisen vuoksi ja muilta osin sen tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvän puuttumisen vuoksi.

Oikeudenkäyntikulut

53 Työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, hänet on velvoitettava korvaamaan komission, neuvoston, EUH:n ja Eulex Kosovon oikeudenkäyntikulut näiden vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Liam Jenkinson velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

kirjaaja
E. Coulon

jaoston puheenjohtaja
H. Kanninen